

Fluturi spre lună

Nițu Cristina

Fluturi mii tresaltă-n mine
Și amețesc de al lor fior
Căci nu vor să mă asculte
Și să doarmă în ceas de dor.

Unul-cel mai zăpăcit
Și-a croit traseu prin sternum
Și ar vrea, nerușinatul
Inima să asculte îndemnul.

Altul, care-i mai sfios,
Îmbrâncit de prea înțeleptul
A fugit de teamă în colț
Ștergând lacrimi cu folos.

Încă trei, mai voinicei
Se tot zbat ca niste zmei
Și prin crânguri se adună
O sinapsă mi-o încunună.

Până când o să-mi tot zboare?
Vântul poate doar să-mi spună.
Căci eu simt a lui căldură
Purtând fluturii spre lună.